

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Det er jo ikke helt rigtigt, hr. Behnke. Hvis hr. Behnke ville gøre sig den ulejlighed at læse sit eget forslag, så står der »... efter samme retningslinier som radiostationerne, dog uden fondet«, og det, jeg siger, er, at der er rimelighed i at lave regler, der for det første er kendt, når vi indgår lovgivningen, og for det andet relaterer til de regler, vi i øvrigt har på tv-området.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det er ikke for at trække debatten ud, men blot for, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl: Det fremgår af § 2, at reklamerne sendes efter samme regler, ikke efter samme retningslinier, og de regler fremgår af L 375, hvor der står:

»Trafik- og kommunikationsministeren fastsætter regler om, hvorledes reklamer kan indgå i lokalradioernes programvirksomhed.«

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

De mange bemærkninger om de hidtidige tidsforløb tager jeg til efterretning.

I mit første indlæg beklagede jeg tidsforløbet. Regeringspartierne ordførere har også gjort det, så jeg ved ikke, hvad jeg mere kan finde på at sige om den sag. Men for at være rimelig sikker på, at jeg ikke kunne blive beskyldt for at trække tiden yderligere, har jeg en halv time efter ministermødet tilsendt det godkendte lovforslag til samtlige partier.

Når hr. Behnke fra Folketingets talerstol siger, at han ikke ved noget om det forslag, og at han har modtaget et eller andet notat, bliver jeg nødt til at sige, at det er i strid med sandheden. Hr. Behnke har fået det af regeringen på ministermødet i formiddag godkendte lovforslag, og det mente jeg var en høflighed over for samtlige partier i Folketinget, fordi vi havde Fremskridtspartiets forslag til behandling i dag, så man ganske bestemt vidste, hvad regeringen ville spille ud med. Forslaget mangler den formelle godkendelse hos dronningen og vil blive fremsat i morgen eller i overmorgen, så der er ikke noget med, at det bliver om 14 dage, eller hvis regeringen får lyst, eller nu kan vi se, eller noget andet. Det bliver fremsat omgående.

Jeg har skrevet til sidst i forslaget, at jeg ønsker, det skal træde i kraft den 1. april 1989. Det er et udtryk for realistisk sans. Jeg mener, at det på nuværende tidspunkt, og nu har vi gennemgået årsagerne til det, er urealistisk at tale om 1. marts 1989, men i datoen 1. april 1989 ligger der forhåbentlig en tilkendegivelse af, at regeringen ønsker lovforslaget forhandlet og gennemført hurtigt.

Om de tv-stationer, der har disponeret ud fra løfter, vil jeg sige, at det er vigtigt at slå fast, at hvis man har gjort det, var det uden rygdækning. Hvis man disponerede ud fra datoen 1. marts 1989, måtte det være med en forventning om, at tingene ville forløbe meget hurtigt. Jeg trådte til som minister den 10. januar 1989, og det første, jeg blev spurgt om, var, om datoen 1. marts kunne holde. Jeg svarede, at det mente jeg ikke, så derfor tror jeg, det er rigtigt, når vi siger, at de tv-stationer, der har disponeret, i hvert fald i de sidste par måneder har vidst, at det var på usikkert grundlag.

Til sidst har jeg lyst til at sige, som det har været fremme i debatten, om det lovforslag, regeringen kommer med, som vi ikke skal drøfte i dag, men andre begyndte jo at drøfte det, om det nu bliver til fordel for TV 2 eller for hvem. Regeringen har taget som udgangspunkt, at Folketinget har vedtaget ganske bestemte rettigheder og regler for Danmarks Radio, TV 2, lokalradio og lokal-tv, og de bestemmelser, vi vil foreslå nu, tilsigter at give alle disse parter så fornuftige og afbalancerede arbejdsvilkår som overhovedet muligt, ikke protektionisme for nogen.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det var ministerens bemærkning om, at det, der var blevet rundsendt til samtlige partiers ordførere her til formiddag, så sandelig var et lovforslag. Af det eksemplar, jeg har fået, fremgår det tydeligt, at det er et udkast til et lovforslag, og før det ligger her i salen, og før formanden har læst op, at det er fremsat, kan vi jo ikke vide, om ordlyden er præcis den, vi skal tage stilling til, eller om man undervejs ændrer i det.

Derudover vil jeg sige, at vi har i dag den 21. februar 1989. Vi taler om noget, vi har ventet på i 8 måneder, og så en halv eller en hel time – eller for nogles vedkommende et kvarter – før man går i salen, får man udleveret 31 sider.